

แผนแม่บทด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
องค์การสะพานปลา
(Corporate Social Responsibility : CSR)

ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗

คำนำ

แผนแม่บทด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Corporate Social Responsibility : CSR) ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ – ๒๕๖๗ องค์การสะพานปลา จัดทำขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการสร้างสังคมให้เข้มแข็ง และนโยบายของคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) ในการมุ่งเน้นให้รัฐวิสาหกิจ โดยเฉพาะองค์การสะพานปลาเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพทั้งในเรื่องการดำเนิน ธุรกิจ การกำกับดูแลกิจการ และการบริหารจัดการที่ดี และมีความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม จากนโยบาย ของคณะกรรมการองค์การสะพานปลา และแนวทางการดำเนินงานที่ผู้อำนวยการองค์การสะพานปลาได้มอบ ศูนย์กลางการขนถ่ายและตลาดสัตว์น้ำที่ได้มาตรฐานสากล จึงมีส่วนสำคัญในการกำหนดแผนงานและโครงการ ในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

การดำเนินงานตามแผนแม่บทความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๖๔ – ๒๕๖๗ ขององค์การสะพานปลาได้มุ่งเน้นและผลักดันให้องค์การสะพานปลาเป็นหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมชาวประมงและที่เกี่ยวข้องกับการประมง ตลอดจนสังคมทั่วไป เพื่อให้เกิดการยอมรับในบทบาท และภารกิจที่องค์การสะพานปลาดำเนินการอยู่ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการประมง อย่างถูกกฎหมายและให้เกิดความยั่งยืน และถือเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการดำเนินงานตามแผนแม่บท ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมฉบับนี้ ซึ่งประกอบด้วยการทำงานภายใต้ ๔ กลยุทธ์ ได้แก่ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงให้ถูกสุขอนามัยได้รับมาตรฐานสากล สร้างศักยภาพการจัดการรายได้และขยายช่องทางในธุรกิจใหม่ๆ ยกระดับชาวประมงและผู้ประกอบการ ให้มีความมั่นคงทางอาชีพประมง พัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการสู่องค์กรรูปแบบใหม่อย่างมีธรรมาภิบาล

ในการดำเนินงานตามแผนแม่บทฉบับนี้จะมีหน่วยงานขององค์การสะพานปลาทุกส่วน ร่วมกับ องค์กรด้านการประมง ชุมชนประมง และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุกส่วน ดำเนินกิจกรรมร่วมกันเพื่อสร้างสังคม และสิ่งแวดล้อมที่ดี ตลอดจนการเป็นกลไกของรัฐในการสร้างความยั่งยืนของทรัพยากรประมงและถือเป็น แนวทางปฏิบัติให้กับองค์การสะพานปลาในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์การจัดทำแผน	๑
๑.๓ ขั้นตอนการจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	๑
๑.๔ นโยบายการดำเนินงานด้านการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	๒
๑.๕ หลักสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดี	๓
๑.๖ ผลที่คาดว่าจะได้รับ	๔

บทที่ ๒ ข้อมูลองค์กร

๒.๑ วิสัยทัศน์ขององค์การสะพานปลา	๕
๒.๒ พันธกิจขององค์การสะพานปลา	๕
๒.๓ โครงสร้างของหน่วยงานในการบริหารงานขององค์การสะพานปลา	๕
๒.๔ โครงสร้างด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	๙

บทที่ ๓ การวิเคราะห์ปัจจัยด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์การสะพานปลา

๓.๑ การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกและภายใน (SWOT Analysis)	๑๐
--	----

บทที่ ๔ แนวคิดและหลักการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ กรอบของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	๑๒
๔.๒ หลักการพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	๑๔
๔.๓ ความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	๑๕
๔.๔ ประเภทกิจกรรมของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	๑๖
๔.๕ ประโยชน์ของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	๑๗
๔.๖ การเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนที่สำคัญ	๑๘

บทที่ ๕ แผนยุทธศาสตร์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ขององค์การสะพานปลา	๒๓
๕.๒ แผนยุทธศาสตร์ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (CSR)	๒๔
๕.๓ ความเชื่อมโยงและสอดคล้องระหว่างแผนยุทธศาสตร์ ตารางแผนแม่บทด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมองค์การ สะพานปลา ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๖๗	๒๕
๕.๔ แผนเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนที่สำคัญ	๓๒

บทที่ ๖ การถ่ายทอดยุทธศาสตร์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ แนวทางการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ ติดตาม และประเมินผล	๓๔
๖.๒ รอบเวลาการติดตามและประเมินผล	๓๔

๑

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล

ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมหรือ Corporate Social Responsibility (CSR) หมายถึงการดำเนินกิจกรรมภายในและภายนอกองค์กรที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งในระดับใกล้และไกล ด้วยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กร หรือทรัพยากรจากภายนอกองค์กร ในอันที่จะทำให้อยู่ร่วมกันในสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างเป็นปกติสุข โดยคำว่า “สังคม” ไม่ได้หมายความว่า ผู้คนในสังคมภายนอกหรือชุมชนรอบข้างเท่านั้น แต่คำว่า “สังคม” ยังรวมถึงผู้ที่อยู่ในองค์กรตั้งแต่คณะกรรมการ พนักงาน ซึ่งเรียกว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายในองค์กร รวมทั้งชาวประมง ผู้ประกอบการประมง คู่ค้า คู่แข่งขัน ครอบครัวพนักงาน ตลอดจนประชาชนทั่วไป ซึ่งเรียกว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกองค์กร สำหรับคำว่า สิ่งแวดล้อมนอกจากจะหมายถึงสภาพแวดล้อมและรวมถึงสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ในระบบนิเวศด้วย

เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมจึงมีขอบข่ายกว้างขวางทั้งในและนอกองค์กรส่วนใหญ่มักมองเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องของการคืนกำไรให้แก่สังคมด้วยการทำกิจกรรมเพื่อสังคมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การบริจาคเงิน หรือสิ่งของต่าง ๆ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เรียกว่า “CSR after-process หรือความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมนอกกระบวนการ” แต่ในความเป็นจริงองค์การสะพานปลาสามารถดำเนินกิจกรรมแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ โดยทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความรับผิดชอบไม่ปล่อยปละละเลย หรือจงใจทำให้องค์กรหรือสังคมและสิ่งแวดล้อม ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการไม่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ หรือทำงานนั้นอย่างไม่รับผิดชอบ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ เรียกว่า “CSR -in-process หรือความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในกระบวนการ”

๑.๒ วัตถุประสงค์การจัดทำแผน

เพื่อให้การปฏิบัติงานขององค์การสะพานปลา มีผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง และเกิดประโยชน์กับทุกฝ่าย และแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสังคมจึงได้ยึดหลักการที่สำคัญเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- เพื่อจัดทำแนวทางการปฏิบัติ การจัดทำรายงาน การติดตามประเมินผลตามแผนการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์การสะพานปลา และส่งเสริมชาวประมง ผู้ประกอบการด้านประมง ให้ความสำคัญต่อความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๑.๓ ขั้นตอนการจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

การจัดทำแผนดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์การกำหนดขั้นตอนดังนี้

๑.๓.๑ เก็บรวบรวมข้อมูล

- เก็บรวบรวมข้อมูล สภาพปัญหา ความต้องการขององค์กร และสภาพแวดล้อม รวมถึงนโยบายความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เร่งด่วนในการดำเนินการในแต่ละปี

๑.๓.๒ วิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์นโยบายเป้าหมายประสงค์ สภาพแวดล้อม สภาพปัญหา ตลอดจนกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดหลักของการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กร
- กำหนดยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานจากการวิเคราะห์ข้อมูล
- กำหนดแนวทางในการดำเนินงาน การกำหนดตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย
- การจัดลำดับความสำคัญของแผนงาน กิจกรรม โครงการ
- การจัดทำแนวทางการปฏิบัติงานประจำปี

๑.๓.๓ จัดทำรายละเอียดแผนปฏิบัติการ

- การจัดทำรายละเอียดของแผนงาน โครงการ กิจกรรมที่ใช้เงินรายได้
- การจัดทำรายละเอียดของแผนงาน โครงการ กิจกรรมที่ใช้เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

๑.๓.๔ จัดทำร่างแผนแม่บทความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

มีเค้าโครงประกอบ ดังนี้

- บทที่ ๑ บทนำ
- บทที่ ๒ ข้อมูลองค์กร
- บทที่ ๓ การวิเคราะห์สถานภาพองค์กร
- บทที่ ๔ นโยบายด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
- บทที่ ๕ แผนแม่บทด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
- บทที่ ๖ การถ่ายทอดยุทธศาสตร์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๑.๓.๕ การอนุมัติแผนและแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- เสนอผู้อำนวยการให้ความเห็น
- เสนอคณะอนุกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบ
- เสนอคณะกรรมการองค์กร ให้ความเห็นชอบ เพื่อยกอนุมัติ
- แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ และนำไปปฏิบัติ

๑.๔ นโยบายการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์การสะพานปลา

องค์การสะพานปลาเป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีบทบาทและภารกิจในการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมประมงของประเทศ ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการอาชีพด้านการประมงตลอดสายการผลิต เริ่มตั้งแต่ชาวประมง ผู้ประกอบการประมง ผู้ที่มีอาชีพต่อเนื่องกับการประมง รวมถึงประชาชนทั่วไป ทั้งในฐานะผู้บริโภค และผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชนทั่วไปที่สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงตั้งอยู่ ในการนี้ องค์การสะพานปลา จึงมีนโยบายด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ต้องมีการตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นองค์กรแห่งความยั่งยืน ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นพื้นฐานของการดำเนินงานตามภารกิจ ดังนั้น เพื่อตอบสนองต่อทิศทางการพัฒนาองค์การสะพานปลาจึงมุ่งพัฒนาการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Corporate

Social Responsibility : CSR) ให้มีมาตรฐานเทียบเท่ากับกรอบหลักการสากลของ International Organization หรือ ISO๒๖๐๐๐ โดยกำหนดเป็นนโยบายด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมที่มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑.๔.๑ มุ่งมั่นรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยยึดหลักการพื้นฐานที่ดี ๗ ด้าน ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อ ความโปร่งใส การปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม การเคารพต่อผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การเคารพต่อหลักนิติธรรม การเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางของสากล และการเคารพต่อสิทธิมนุษยชน

๑.๔.๒. เสริมสร้างกระบวนการและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้คณะกรรมการองค์การ สะพานปลาและผู้บริหารกำกับดูแลความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กรได้อย่างเป็นระบบ ครบถ้วน ทั้งการกำหนดทิศทาง การกำกับดูแลการดำเนินงาน และติดตามเพื่อขับเคลื่อนผลสำเร็จได้ตาม เป้าหมายที่กำหนด

๑.๔.๓. สนับสนุนให้บุคลากรทุกระดับขององค์กรมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึง ความสำคัญของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในการดำเนินงานประจำวัน

๑.๔.๔. ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติต่อบุคลากรขององค์กรด้วยความเป็นธรรมและ ตอบสนองต่อความคาดหวังของบุคลากรอย่างเป็นเลิศ ทั้งด้านการจ้างงาน สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน สุขภาพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงการพัฒนาเพื่อยกระดับทักษะความรู้ความสามารถ ของบุคลากร

๑.๔.๕. พัฒนาการให้บริการและการปฏิบัติงานขององค์การสะพานปลา ตลอดจนห่วงโซ่ อุปทาน ที่นำไปสู่การป้องกันรักษา อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความยั่งยืน ให้บริการอย่าง มีประสิทธิภาพและพัฒนาทรัพยากรทางธรรมชาติทดแทน

๑.๔.๖. มุ่งเน้นและส่งเสริมการปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใสและเป็นธรรม ต่อต้านการทุจริต มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างมีความรับผิดชอบ และแข่งขันอย่างเป็นธรรม

๑.๔.๗. ยึดมั่นแนวทางความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค โดยครอบคลุมการตลาดอย่างเป็นธรรม คำนึงถึงสุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค ให้ข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง ครบถ้วน ทันกาล และมุ่งเน้นให้ รักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

๑.๕ หลักสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดี

เพื่อให้องค์การสะพานปลาเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพทั้งในเรื่องการดำเนินธุรกิจการกำกับ ดูแลกิจการที่ดี และการบริหารจัดการที่ดีเลิศ โดยให้ยึดมั่นในหลักสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) ได้วางแนวทางไว้รวม ๗ ข้อ ดังนี้

๑. ให้มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Governance)

๒. ให้มีการประกอบธุรกิจด้วยความเป็นธรรม (Fair Operating Practices)

๓. ให้มีการเคารพสิทธิมนุษยชนและการปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม (Human Rights)

๔. ให้มีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค (Consumer issues)

๕. ให้มีการร่วมพัฒนาชุมชนและสังคม (Community Involvement and Development)

๖. ให้มีการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม (The Environment)

๗. ให้มีการจัดทำรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (Corporate Social Responsibility Report)

สำหรับแนวปฏิบัติทั้ง ๗ ข้อที่กล่าวมา มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้อย่างบูรณาการ โดยคำนึงถึงการดำเนินงานบนทางสายกลาง กล่าวคือ มีความพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของการมีความรอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง และการมีคุณธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน สติปัญญา แบ่งปัน ซึ่งจะนำไปสู่ความสมดุลในการใช้ทรัพยากรเพื่อดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมสิ่งแวดล้อม การปฏิบัติตามกฎหมายและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๑.๖ ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๖.๑ สร้างการยอมรับ ความน่าเชื่อถือ ให้เกิดขึ้นกับผู้รับบริการประชาชนทั่วไป และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกองค์กร

๑.๖.๒ สร้างภาพลักษณ์องค์กรรวมไปถึงด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งในระดับประเทศและระดับสากล ให้เป็นไปตามมาตรฐาน ISO ๒๖๐๐๐

บทที่ ๒

ข้อมูลองค์การ

นับแต่องค์การสะพานปลาได้รับการจัดตั้งเมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๙๖ เป็นรัฐวิสาหกิจ ภายใต้สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อจัดระเบียบการประกอบกิจการค้าสัตว์น้ำในเขตกรุงเทพมหานคร ได้มีการขยายการให้บริการอย่างต่อเนื่อง โดยการก่อสร้างท่าเทียบเรือประมงตามชายฝั่งทะเลทั้งในภาคใต้และภาคตะวันออก รวมถึงการจัดให้มีตลาดกลางค้าสัตว์น้ำหรือสะพานปลา ในพื้นที่ที่เป็นศูนย์กลางจำหน่ายสินค้า สัตว์น้ำที่สำคัญ จนถึงปัจจุบัน องค์การสะพานปลาเปิดให้บริการสะพานปลารวม ๔ แห่ง และท่าเทียบเรือประมงอีก ๑๔ แห่ง ตลอดแนวชายฝั่งทะเลทั้งฝั่งอ่าวไทยและฝั่งทะเลอันดามัน นอกจากนี้ยังได้มีการขยายบทบาทการดำเนินงานในด้านการส่งเสริมอาชีพและพัฒนาการประมงอีกหลายประการ ทั้งในด้านการให้สินเชื่อเพื่อจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์การประมง และให้ความช่วยเหลือแก่สถาบันประมง ชุมชนประมง เพื่อส่งเสริมฐานะและสวัสดิการของชาวประมง ทั้งยังได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมอีกด้วย หากจะกล่าวโดยรวมแล้ว องค์การสะพานปลาได้พัฒนาบทบาทของตนเองจากการเป็นเพียงกลไกส่วนหนึ่งในธุรกิจค้าสัตว์น้ำ ให้สามารถเข้าไปมีส่วนช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นที่พึ่งให้กับชาวประมง ในฐานะองค์กรของรัฐที่มีความผูกพันใกล้ชิดกับชาวประมงมากที่สุดองค์กรหนึ่งเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนและประเทศชาติตลอดไป

๒.๑ วิสัยทัศน์ขององค์การสะพานปลา

“องค์การสะพานปลาผู้นำในการบริหารจัดการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำที่ถูกสุขอนามัย ทันสมัยและได้มาตรฐานสากล”

๒.๒ พันธกิจขององค์การสะพานปลา

๒.๒.๑ พัฒนาและบริหารจัดการสะพานปลาท่าเทียบเรือ (ตลาดสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ) อย่างมีมาตรฐานสุขอนามัย และเป็นธรรม

๒.๒.๒. จัดเก็บค่าใช้บริการสะพานปลาท่าเทียบเรือและการใช้ทรัพยากรสินสะพานปลาท่าเทียบเรือ

๒.๒.๓. สนับสนุนส่งเสริมความรู้ เทคโนโลยี และอาชีพให้แก่ชาวประมง

๒.๒.๔. พัฒนาระบบการบริหารองค์กร และฐานะการเงินด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพ

๒.๓ โครงสร้างของหน่วยงานในการบริหารงานขององค์การสะพานปลา

องค์การสะพานปลาได้กำหนดโครงสร้างและหน้าที่ความรับผิดชอบของส่วนงานต่างๆ โดยมีการแบ่งส่วนงานภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน ดังนี้

๑. สายงานบริหาร

๑.๑ ฝ่ายบริหารและพัฒนาองค์กร แบ่งเป็น ๓ สำนักงาน ดังนี้

- ๑) สำนักงานบริหารทรัพยากรบุคคล แบ่งเป็น ๔ แผนก คือ
 - ก. แผนกการเจ้าหน้าที่
 - ข. แผนกฝึกอบรม
 - ค. แผนกสวัสดิการและแรงงานสัมพันธ์
 - ง. แผนกระเบียบวินัย
- ๒) สำนักงานกฎหมาย
- ๓) สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑.๒ ฝ่ายบัญชีการเงิน แบ่งเป็น ๔ สำนักงาน ดังนี้

- ๑) สำนักงานบัญชี
- ๒) สำนักงานการเงิน แบ่งเป็น ๒ แผนก คือ
 - ก. แผนกรับ-จ่ายเงิน
 - ข. แผนกงบประมาณ
- ๓) สำนักงานบริหารหนี้
- ๔) สำนักงานบริหารการพัสดุ

๑.๓ ฝ่ายยุทธศาสตร์การพัฒนา แบ่งเป็น ๓ สำนักงาน ดังนี้

- ๑) สำนักงานยุทธศาสตร์และแผนงาน
- ๒) สำนักงานติดตามและประเมินผล
- ๓) สำนักงานวิศวกรรมและสิ่งแวดล้อม แบ่งเป็น ๒ แผนก คือ
 - ก. แผนกวิศวกรรมและพัฒนาสินทรัพย์
 - ข. แผนกออกแบบและสถาปัตยกรรม

๒. สายงานพัฒนากิจการประมง

๒.๑ ฝ่ายสินเชื่อและบริหารการตลาด แบ่งเป็น ๒ สำนักงาน ดังนี้

- ๑) สำนักงานสินเชื่อและบริหารสินเชื่อ แบ่งเป็น ๒ แผนก คือ
 - ก. แผนกสินเชื่อการประมง
 - ข. แผนกบริหารสินเชื่อ
- ๒) สำนักงานบริหารการตลาดและกิจกรรมสังคม

๒.๒ ฝ่ายส่งเสริมและโครงการพิเศษ แบ่งเป็น ๓ สำนักงาน ดังนี้

- ๑) สำนักงานส่งเสริมการประมง
- ๒) สำนักงานบริหารโครงการพิเศษ
- ๓) สำนักงานวิจัยและพัฒนา

๓. สายงานสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง

๓.๑ ฝ่ายสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ๑ แบ่งเป็น ๙ สำนักงาน ดังนี้

- ๑) สำนักงานสะพานปลากรุงเทพ
- ๒) สำนักงานสะพานปลาสมุทรปราการ
- ๓) สำนักงานสะพานปลาสมุทรสาคร
- ๔) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงชุมพร
- ๕) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงหลังสวน
- ๖) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงสุราษฎร์ธานี
- ๗) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงหัวหิน
- ๘) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงตรวด
- ๙) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา

๓.๒ ฝ่ายสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ๒ แบ่งเป็น ๗ สำนักงาน ดังนี้

- ๑) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงปัตตานี
- ๒) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต
- ๓) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงสงขลา
- ๔) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงระนอง
- ๕) สำนักงานสะพานปลานครศรีธรรมราช
- ๖) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงสตูล
- ๗) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงนราธิวาส

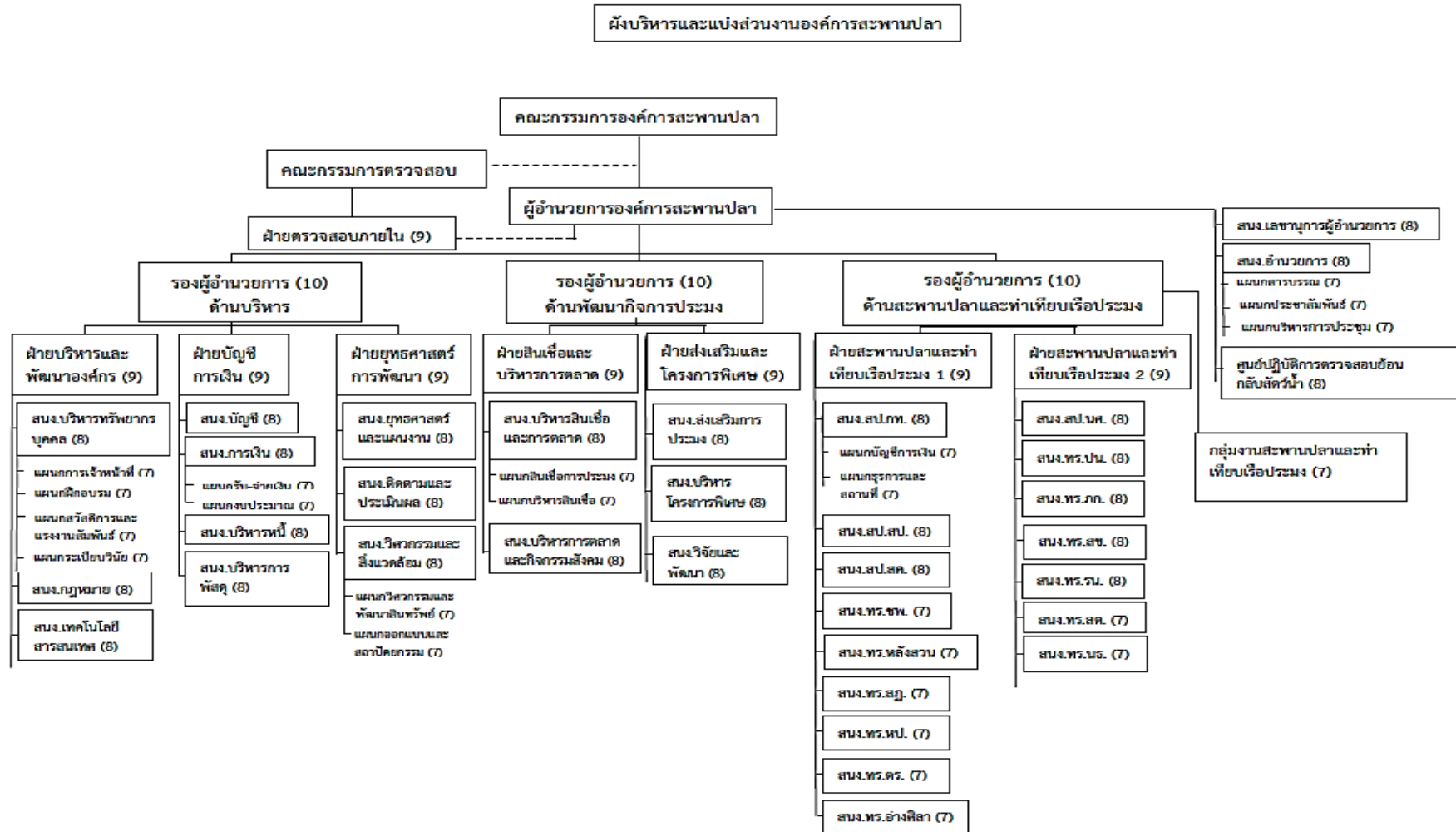
๓.๓ กลุ่มงานสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ

ดูแลของรองผู้อำนวยการ ด้านสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง

๔. ส่วนงานอื่น

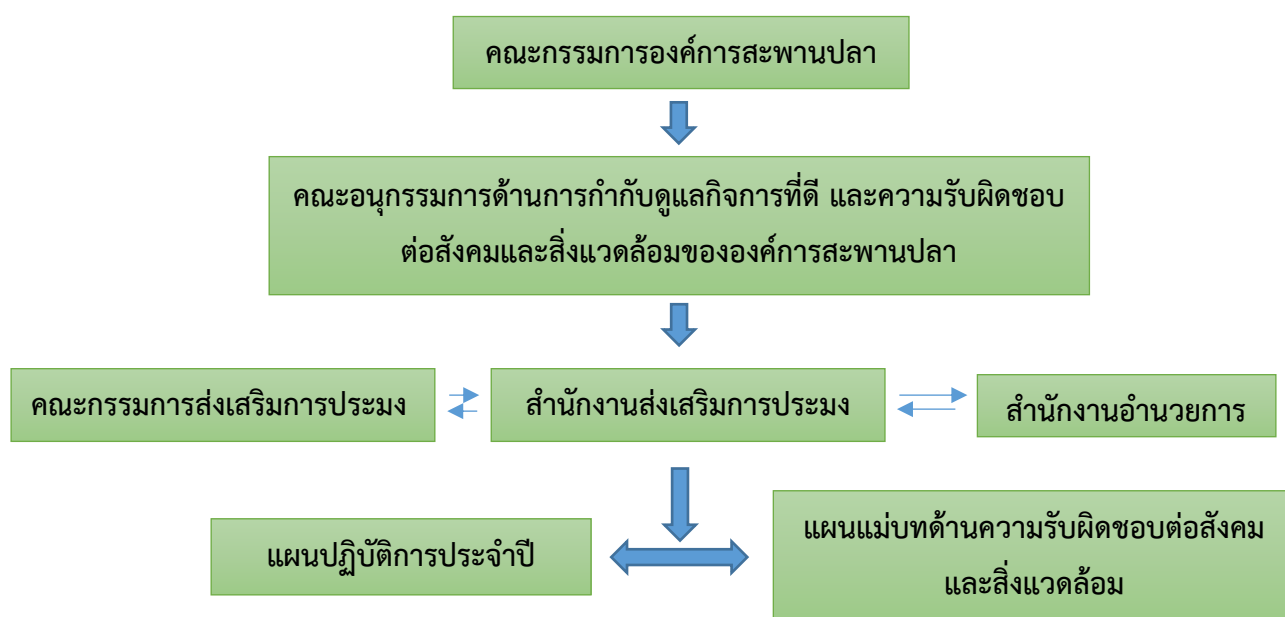
- ๔.๑ ฝ่ายตรวจสอบภายใน
- ๔.๒ สำนักงานเลขานุการผู้อำนวยการ
- ๔.๓ สำนักงานอำนวยการ แบ่งออกเป็น ๓ แผนก คือ
 - ก. แผนกสารบรรณ
 - ข. แผนกประชาสัมพันธ์
 - ค. แผนกบริหารการประชุม
- ๔.๔ ศูนย์ปฏิบัติการตรวจสอบย้อนกลับสัตว์น้ำ

โครงสร้างการบริหารองค์การสะพานปลา
แผนผังโครงสร้างการบริหารองค์การสะพานปลา (Fish Market Organization Chart)

๒.๔ โครงสร้างด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

องค์การสะพานปลาจึงได้มีการดำเนินโครงการฯ เพื่อด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นมา แต่ยังไม่มีการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมมากนัก ปัจจุบันจึงได้ให้ความสำคัญต่อการดำเนินโครงการฯ อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยมีการกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนเน้นการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ ผู้บริหาร และพนักงาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กรฯ เป็นประจำทั้งปี ในการนี้ คณะกรรมการองค์การสะพานปลาจึงได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีและความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์การสะพานปลาขึ้นมา ตามเกณฑ์วัดผลการดำเนินงานของกระทรวงการคลัง ภายใต้กรอบการประเมินผลการดำเนินงานของ บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด โดยมีกรรมการองค์การสะพานปลา ๑ ท่าน ทำหน้าที่เป็นประธานอนุกรรมการฯ มีสำนักงานส่งเสริมการประมง ทำหน้าที่เป็นเลขานุการ และสำนักงานอำนวยการทำหน้าที่ประสานจัดทำข้อมูลประกอบการประเมินผลของ บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด หัวข้อ “บทบาทคณะกรรมการองค์การสะพานปลา” โดยมีโครงสร้างการบริหารงาน ดังนี้

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ปัจจัยด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ขององค์การสะพานปลา

การประเมินสถานภาพองค์กร พิจารณาจากอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย โดยโครงสร้าง อัตรากำลัง สถานการณ์ทางการประมง ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๗ ภายใต้อำนาจหน้าที่ที่มีความถูกต้อง ครบถ้วน และเพียงพอ โดยได้มีการทบทวนจุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหา และ อุปสรรค โดยใช้ SWOT Analysis เพื่อพิจารณาเป็นปัจจัยต่าง ๆ และแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคต ดังนี้

๓.๑ การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกและภายใน(SWOT Analysis)

องค์การสะพานปลาได้ทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ขององค์การสะพานปลา CSR ไว้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนดำเนินงานด้าน CSR ดังต่อไปนี้

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. คณะกรรมการองค์การสะพานปลาและผู้บริหารให้ความสำคัญกับ CSR ๒. มีการกำหนดนโยบายและแผนด้าน CSR ๓. องค์การสะพานปลาได้มีการทำงานใกล้ชิดกับชาวประมงมาเป็นเวลานาน ทำให้ อสป. มีเครือข่ายชาวประมงและผู้ประกอบการด้าน CSR กระจายอยู่ทั่วประเทศ ๔. มีความพร้อมทางด้านทรัพยากรและบุคลากร ในการดำเนินการเพื่อสนับสนุนกิจการประมงตลอดแนวชายฝั่งทะเลไทยและอันดามัน	๑. พนักงานขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักการด้าน CSR in Process ขาดแรงจูงใจ และปรับตัวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และตระหนักในเรื่องคู่มือที่เกี่ยวข้อง ๒. พนักงานขาดความเข้าใจพื้นฐานและยุทธศาสตร์องค์กร ขาดความเข้าใจระเบียบที่เกี่ยวข้อง ๓. ยังขาดการประสานงาน การสื่อสารและการนำแนวทางในการบริหารจัดการเกี่ยวกับด้าน CSR อย่างเป็นเอกภาพและทั่วถึง ๔. ระบบดิจิทัลที่ใช้ในการเข้าถึงข้อมูลทั้งภายในและภายนอกยังมีความซับซ้อนและยุ่งยาก พัฒนางค์กรไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี ๕. อสป.ยังไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามเกณฑ์ตัวชี้วัด สคร. จะเป็นเหตุให้ยังมีผลประเมินต่ำ ๖. การสร้างความตระหนักมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ของงานและวัฒนธรรมองค์กร ๗. กิจกรรมการสนับสนุนส่งเสริมด้าน CSR ยังขาดความต่อเนื่อง และชัดเจนเพียงพอ

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑. มีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องด้าน CSR ใหม่ ๆ ที่รัฐกำหนดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนประเทศไปสู่การร่วมมือในการพัฒนาประเทศระหว่างภาครัฐและเอกชนที่จะสนับสนุนสังคมไทย ให้มีการช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างกัน ๒. นโยบายของรัฐที่มุ่งเน้นการจัดทำ CSR in Process ๓. มีนโยบายให้รัฐวิสาหกิจจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดและเกณฑ์ชี้วัดของ สคร. โดยเฉพาะด้าน CSR ๔. ปัจจุบันมีเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เข้ามาสนับสนุนการดำเนินงานด้าน CSR เป็นจำนวนมาก และมีความง่ายในการใช้งาน ประกอบกับนโยบายของรัฐที่เอื้อต่อ อสป. ปรับองค์กรดิจิทัล โดยให้ CSR มีนโยบายนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้สนับสนุนการทำงานมากขึ้น ๕. นโยบายรัฐเอื้อในด้าน Digital Transformation ๖. จากการแพร่ระบาดของเชื้อ COVID ๑๙ ทำให้มีการล็อกดาวน์พื้นที่ ทำให้ประชาชนและผู้ขายเกิดปัญหาในการนำสินค้ามาจำหน่ายให้กับประชาชน เนื่องจากความกังวลในการไม่ปลอดภัยในการระบาด เป็นโอกาสให้ อสป.มีความสามารถดำเนินการให้เกษตรกรใช้เป็นแหล่งจัดจำหน่ายสินค้าได้	๑. CSR กลุ่มเป้าหมายขององค์กรสะพานปลา ยังไม่เข้าใจถึงการดำเนินงานด้าน CSR ขององค์กรและประโยชน์ที่จะได้รับจึงให้ความร่วมมือน้อย ๒. ผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือในการพัฒนา ๓. การปรับเปลี่ยนนโยบายเกณฑ์ประเมินของหน่วยงานภาครัฐเข้มข้นขึ้น ทำให้การกำกับดูแลที่ดีมีความซับซ้อนขึ้น ๔. กลุ่มที่เราจะทำ CSR บางกลุ่มยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับด้าน CSR

จากการวิเคราะห์สถานการณ์องค์กรดังกล่าว ทำให้ทราบว่าผู้บริหารองค์กรสะพานปลาได้ให้ความสำคัญกับงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล โดยที่องค์กรสะพานปลา มีความพยายามที่จะดำเนินกิจกรรม/โครงการฯ ต่าง ๆ ให้สำเร็จ โดยอาศัยจุดแข็งต่าง ๆ ผลักดัน ให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้ ยังมีปัญหาและอุปสรรคอีกมากมายในการขับเคลื่อนองค์กรฯ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่น งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการไม่เพียงพอ ทรัพยากรมีจำกัด การประสานงานที่ล่าช้า ขาดแรงจูงใจในการทำงาน กฎระเบียบต่าง ๆ ไม่เอื้ออำนวยในการดำเนินการ ขาดการมีส่วนร่วมบุคลากร ฯลฯ ซึ่งจากปัญหาดังกล่าว องค์กรสะพานปลาได้ตระหนักและให้ความสำคัญ โดยมีการดำเนินการฯ จัดประชุม/สัมมนา เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวให้ดียิ่งขึ้น

บทที่ ๔

แนวคิดและหลักการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ กรอบของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Corporate Social Responsibility in Process ; CSR) เป็นหลักการและแนวปฏิบัติที่มุ่งเสริมสร้างพฤติกรรมของบุคลากร รวมถึงพัฒนากระบวนการทำงานของ อสป. ให้รับผิดชอบต่อผลกระทบ ความต้องการ ความกังวล และความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทุกกลุ่มขององค์กร ทั้งนี้เพื่อให้บุคลากรทุกระดับรับรู้ถึงพฤติกรรมที่องค์กรคาดหวังเข้าใจและสามารถปฏิบัติงานโดยสอดคล้องกับมาตรฐาน ISO ๒๖๐๐๐ ที่มุ่งเน้นการนำหลักการด้านแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทำงานได้อย่างแท้จริง ดังนั้น การเชื่อมโยงหลักการสู่การปฏิบัติงานของฝ่ายงานที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างผลสำเร็จตามมาตรฐาน ISO ๒๖๐๐๐ โดยมีรายละเอียดดังนี้

มาตรฐาน ISO ๒๖๐๐๐ เป็นมาตรฐานที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาโดย ISO (the International Organization for Standardization) เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับองค์กรต่าง ๆ ในการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมให้เกิดขึ้นกับองค์กร จัดทำขึ้นโดยผู้แทนของประเทศสมาชิกของ ISO ทั้งที่เข้ามามีส่วนร่วมและสังเกตการณ์กว่า ๙๙ ประเทศ รวมถึงผู้แทนจากประเทศไทย ครอบคลุมตัวแทนจากกลุ่มต่าง ๆ ทั้ง ๖ กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มหน่วยงานของรัฐ กลุ่มแรงงาน กลุ่มผู้บริโภค กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) และกลุ่มงานบริการ งานสนับสนุน งานวิจัยและอื่น ๆ

มาตรฐาน ISO ๒๖๐๐๐ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมในองค์กรได้ทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานในภาครัฐหรือเอกชน องค์กรที่แสวงหากำไรหรือไม่แสวงหากำไร รวมถึงในภาคส่วนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาคอุตสาหกรรม การบริการ การศึกษา สาธารณสุข ขนส่ง หรืออื่น ๆ นอกจากนั้น ยังสามารถนำไปใช้ได้ทั้งในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว และกำลังพัฒนาด้วย

ในมาตรฐาน ISO ๒๖๐๐๐ ได้ให้ความหมายของคำว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมไว้ว่าเป็นความรับผิดชอบต่อขององค์กร ในผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจ และกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร (รวมถึงผลิตภัณฑ์ บริการ และกระบวนการ) ที่มีต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม ผ่านการแสดงออกอย่างโปร่งใสและมีจริยธรรม ในการ

- มีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมถึงการสร้างสุขอนามัย และสวัสดิการที่ดีกับสังคม
- คำนึงถึงความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสีย
- ปฏิบัติตามข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสอดคล้องกับแนวปฏิบัติสากล
- บูรณาการให้เกิดขึ้นทั่วทั้งองค์กร ภายใต้ขอบเขตของอิทธิพล และผลกระทบ (Sphere of Influence)

โครงสร้างข้อกำหนดของมาตรฐาน ISO ๒๖๐๐๐

ในมาตรฐาน ISO ๒๖๐๐๐ จะแบ่งออกเป็น ๗ หมวดที่สำคัญ กับอีก ๒ ภาคผนวก ประกอบด้วย

๑. **ขอบเขต** จะอธิบายถึงขอบเขต และข้อจำกัด รวมถึงการยกเว้นต่าง ๆ ของมาตรฐาน ISO ๒๖๐๐๐

๒. **คำศัพท์และความหมาย** จะอธิบายถึงความหมายของคำศัพท์ที่สำคัญที่ระบุไว้ในมาตรฐาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

๓. **การทำความเข้าใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม** จะอธิบายถึงปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมให้เกิดขึ้นในองค์กร รวมถึงอธิบายถึงแนวคิดหลักของความรับผิดชอบต่อสังคม และการนำไปประยุกต์ใช้

๔. **หลักการพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคม** จะอธิบายถึงหลักการพื้นฐานที่สำคัญทั้ง ๗ หลักการของความรับผิดชอบต่อสังคม

๕. **การยอมรับต่อความรับผิดชอบต่อสังคม และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย** จะอธิบายถึงแนวปฏิบัติพื้นฐาน ๒ ประการของความรับผิดชอบต่อสังคม ได้แก่ การเห็นคุณค่าและยอมรับในความรับผิดชอบต่อสังคม และการชี้แจงและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย โดยจะอธิบายให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร ผู้มีส่วนได้เสีย และสังคม

๖. **หัวข้อหลักของความรับผิดชอบต่อสังคม** จะอธิบายถึงหัวข้อหลัก และประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องในแต่ละหัวข้อหลักของความรับผิดชอบต่อสังคม โดยในแต่ละหัวข้อหลัก จะระบุถึงขอบเขตความสัมพันธ์ที่มีต่อความรับผิดชอบต่อสังคม หลักการพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง และการดำเนินการ และความคาดหวังของแต่ละประเด็นสำคัญ

๗. **การบูรณาการความรับผิดชอบต่อสังคมให้เกิดขึ้นทั่วทั้งองค์กร** จะอธิบายถึงการนำความรับผิดชอบต่อสังคมไปสู่การปฏิบัติภายในองค์กร ครอบคลุมตั้งแต่การสร้างความเข้าใจ การนำไปปฏิบัติ การสื่อสาร การปรับปรุงความน่าเชื่อถือ การทบทวนและปรับปรุง และการสร้างกลุ่มจิตอาสาสำหรับความรับผิดชอบต่อสังคม

ภาคผนวก A ตัวอย่างของกลุ่มจิตอาสา และเครื่องมือสำหรับความรับผิดชอบต่อสังคม จะแสดงถึงรายชื่อของกลุ่มริเริ่มงานด้านจิตอาสา และเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีการเชื่อมโยงเข้ากับหัวข้อหลัก และขั้นตอนของการบูรณาการความรับผิดชอบต่อสังคมให้เกิดขึ้นทั่วทั้งองค์กร โดยมีทั้งประเภทที่สามารถนำไปใช้ได้หลากหลายประเภทอุตสาหกรรม และที่นำไปใช้เฉพาะประเภทอุตสาหกรรม เช่น ก่อสร้าง เคมี อิเล็กทรอนิกส์ พลังงาน การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น

ภาคผนวก B คำย่อ จะแสดงถึงคำย่อ และคำเต็มที่ใช้ในมาตรฐาน ISO ๒๖๐๐๐

๕. เคารพต่อหลักนิติธรรม (Respect for the Rule of Law) การยอมรับการปฏิบัติตามหลักนิติธรรม หรือการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

๖. เคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางของสากล (Respect for International Norms of Behavior) การเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่สากล และการยึดมั่นดำเนินงานตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด

๗. เคารพต่อสิทธิมนุษยชน (Respect for Human Rights) ให้ความเคารพต่อสิทธิมนุษยชน และยอมรับถึงความสำคัญและความเป็นสากลของสิทธิมนุษยชน

๔.๒.๒ เพื่อสร้างพฤติกรรมจริยธรรมข้างต้น โดยนำไปปฏิบัติร่วมกับ ๗ กระบวนการหลักด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เป็นมาตรฐาน ISO ๒๖๐๐๐ ประกอบด้วย ๗ แนวปฏิบัติ (Core Subjects) ดังนี้

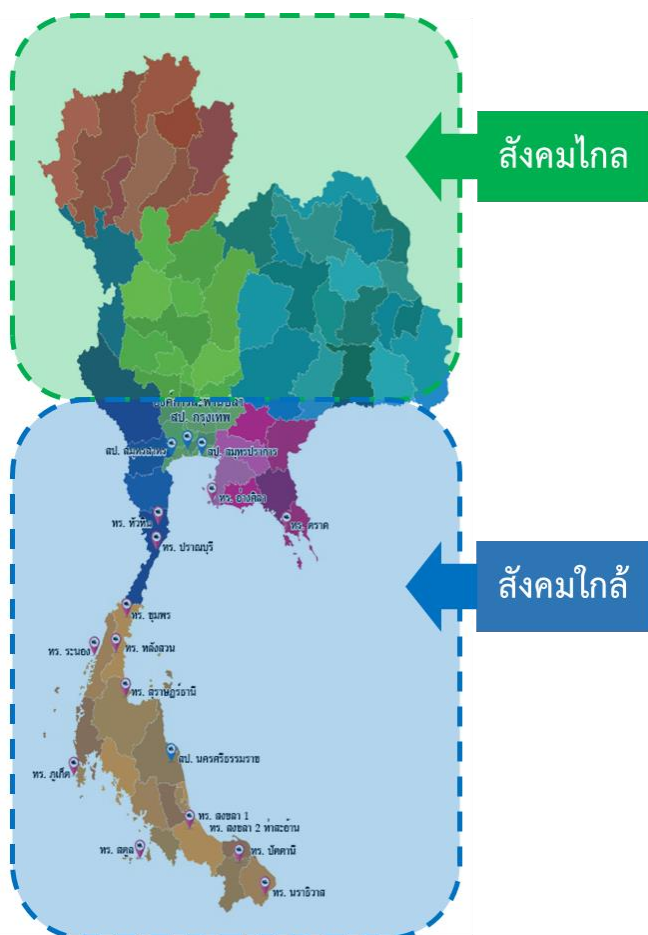
๑. ธรรมาภิบาล (Organizational governance)
๒. สิทธิมนุษยชน (Human rights)
๓. การปฏิบัติด้านแรงงาน (Labor practices)
๔. สิ่งแวดล้อม (The environment)
๕. การปฏิบัติที่เป็นธรรม (Fair Operating practices)
๖. ประเด็นด้านผู้บริโภค (Consumer issues)
๗. การมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชน (Community involvement and development)

๔.๓ ความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

CSR เป็นคำย่อจากภาษาอังกฤษว่า Corporate Social Responsibility หรือ บรรษัทภิบาล หมายถึง การดำเนินกิจกรรมภายในและภายนอกองค์กร ที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคม ทั้งในองค์กร และในระดับใกล้เคียง โดยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กรหรือทรัพยากรจากภายนอกองค์กร ในอันที่จะทำให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข

หากพิจารณาแยกเป็นรายคำศัพท์ คำว่า Corporate หมายถึง กิจกรรมที่ดำเนินไปเพื่อแสวงหาผลกำไร (หมายรวมถึงองค์กรประเภทอื่นได้ด้วย) ส่วนคำว่า Social ในที่นี้ หมายถึงกลุ่มคนมีความสัมพันธ์กัน หรือมีวิถีกัน ทั้งโดยธรรมชาติ หรือโดยเจตนา รวมถึงสิ่งมีชีวิตอื่นและสิ่งแวดล้อม ที่อยู่รายรอบ และคำว่า Responsibility หมายถึง การยอมรับทั้งผลที่ไม่ดี และผลที่ดีในกิจการที่ได้ทำลงไปหรืออยู่ในความดูแลของกิจการนั้น ๆ ตลอดจนการรับภาระหรือเป็นธุระดำเนินการป้องกัน และปรับปรุงแก้ไขผลที่ไม่ดี รวมถึงการสร้างสรรค์ และบำรุงรักษาผลที่ดี ซึ่งส่งผลกระทบไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

สังคมในความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ จะพิจารณาตั้งแต่ผู้มีส่วนได้เสียในองค์กร ได้แก่ ผู้บริหาร พนักงาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียนอกองค์กร ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ระดับ ได้แก่

สังคมใกล้ คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร โดยอ้อม ได้แก่ ประชาชนทั่วไป ระบบนิเวศโดยรวม เป็นต้น

สังคมไกล คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับองค์กรโดยตรง ได้แก่ ชาวประมง ผู้ประกอบการประมง แพปลาเอกชน ครอบครัวของพนักงาน ชุมชนที่องค์กรตั้งอยู่ ซึ่งรวมถึงสิ่งแวดล้อมรอบข้าง

๔.๔ ประเภทกิจกรรมของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

การดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ มิได้จำกัดว่ากิจการที่กล่าวถึงจะต้องเป็นองค์กรหรือหน่วยงานที่อยู่ในภาคธุรกิจเท่านั้น ในอดีตที่ผ่านมา ภาครัฐเองก็ได้เคยตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งทำให้ส่วนราชการต่างๆ ต้องพัฒนาการปฏิบัติราชการโดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน ดังนั้น ต้องถือว่าส่วนราชการต่างๆ ก็ดี มีพันธกิจหลักในการบริหารกิจการบ้านเมือง ด้วยความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตั้งอยู่แล้ว ทั้งยังเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนโดยไม่แสวงหาผลกำไร CSR ในภาครัฐ จึงมีใช้เรื่องใหม่หรือหลักการบริหารบ้านเมืองแนวใหม่แต่ประการใด แต่เป็นเรื่องที่พนักงานทุกคนต้องตระหนักและสำนึกได้เองว่าตนเองมีบทบาทและความรับผิดชอบต่อสังคมในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ตลอดเวลา

ฉะนั้น เรื่องของความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับหน่วยงานของรัฐ จึงถือเป็นบทบาทขั้นพื้นฐาน ที่พึงมีนับตั้งแต่วันแรกของการก่อตั้งหน่วยงาน หน่วยงานของรัฐถือเป็นผู้มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในงานดังกล่าว อีกทั้งสมควรที่จะดำรงบทบาทเป็นเจ้าภาพงานให้แก่ภาคอื่นๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานอีกด้วย

เมื่อพิจารณา CSR ตามบทบาทและความเกี่ยวข้องของหน่วยงาน จะสามารถจำแนกออกได้เป็น ๓ ประเภท ได้แก่

๑. CSR-in-process ซึ่งปัจจุบันมักเรียกกันว่า "ธุรกิจเพื่อสังคม" คือ การดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคมที่อยู่ในกระบวนการทำงานหลักของกิจการ หรือเป็นการทำธุรกิจที่หารายได้อย่างมีความรับผิดชอบต่อ เช่น การป้องกันหรือกำจัดมลพิษในกระบวนการดำเนินงานเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อชุมชน การให้บริการที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามข้อกำหนด การเปิดเผยข้อมูล การให้บริการ การให้ความรู้ที่ถูกต้องและครบถ้วนต่อผู้ประกอบการ การชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้ใช้บริการที่เกิดจากความผิดพลาดและความบกพร่องของพนักงาน ซึ่งการดำเนินความรับผิดชอบต่อเหล่านี้ ถือเป็นกิจกรรมที่อยู่ในเวลาทำงานปกติขององค์กร

๒. CSR-after-process ที่มักใช้คำในภาษาไทยว่า "กิจกรรมเพื่อสังคม" คือ การดำเนินกิจกรรม (activities) ของหน่วยงาน ซึ่งโดยมากเป็นองค์กรธุรกิจที่แสวงหากำไร เพื่อสร้างให้เกิดประโยชน์แก่สังคมในด้านต่างๆ โดยกิจกรรมที่ดำเนินการนั้นมักแยกต่างหากจากการดำเนินธุรกิจที่เป็นกระบวนการ (process) หลักของกิจการและเกิดขึ้นภายหลัง เช่น การแก้ไขเยียวยาชุมชนที่ได้รับผลกระทบทางมลพิษจากการประกอบการ การแจกจ่ายสิ่งของช่วยบรรเทาสาธารณภัย การเป็นอาสาสมัครช่วยบำเพ็ญสาธารณประโยชน์

๓. CSR-as-process ซึ่งอาจเรียกว่าเป็น "กิจการเพื่อสังคม" เพื่อให้แตกต่างจากสองประเภทข้างต้นที่เป็นบทบาทขององค์กรธุรกิจโดยตรง กิจการในประเภทที่สามนี้ มักเป็นองค์กรที่ดำเนินงานโดยไม่แสวงหากำไรให้แก่ตนเอง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เป็นหน่วยงานที่ก่อตั้งขึ้น เพื่อยังประโยชน์ให้แก่สังคมในทุกกระบวนการของกิจการ ตัวอย่างของกิจการที่อาจจัดอยู่ในข่ายนี้ ได้แก่ มูลนิธิองค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรประชาชนและส่วนราชการต่างๆ

๔.๕ ประโยชน์ของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

จากการที่ได้กล่าวมาแล้วว่า องค์การสะพานปลาเป็นรัฐวิสาหกิจในการกำกับดูแลด้านตลาดสัตว์น้ำและมีบทบาทและภารกิจที่เกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไปทั้งที่ประกอบอาชีพประมงโดยตรง และต่อเนื่องกับการประมง ตลอดจนประชาชนทั่วไป ซึ่งตามนโยบายขององค์การสะพานปลานับตั้งแต่การจัดตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ก็ได้มีนโยบายที่จะย้อนกลับไปช่วยเหลือประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการประมงมาโดยตลอด จนในปัจจุบันได้มีการขยายกิจกรรมออกไปสู่ประชาชน และชุมชนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการประมงโดยตรง แต่เป็นประชาชนและชุมชนที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ใกล้เคียงกับหน่วยงานขององค์การสะพานปลา และได้รับผลกระทบทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม จึงถือได้ว่างานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

จะเป็นบทบาทและภารกิจในการมุ่งหวังให้ประชาชน ชุมชนทั้งที่เกี่ยวข้องกับการประมง และไม่เกี่ยวข้องกับการประมงโดยตรงแต่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานขององค์การสะพานปลา จะได้รับประโยชน์จากโครงการต่างๆ ที่ได้ดำเนินการในแต่ละปีตลอดระยะเวลาของแผนแม่บทด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น การให้ทุนการศึกษา การจัดกิจกรรมดูแลสิ่งแวดล้อมโดยรอบสะพานปลาและชุมชน การอบรมให้ความรู้ในด้านการประมงยั่งยืนเพื่อประโยชน์กับบุตรหลานชาวประมงในอนาคต เป็นต้น

นอกจากประโยชน์ที่จะได้รับจากการดำเนินงานตามแผนแม่บทด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดประโยชน์ต่อทั้งองค์การสะพานปลาและประชาชน ตลอดจนชุมชนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ในส่วนขององค์การสะพานปลาจะแสดงให้เห็นว่า องค์การสะพานปลาเป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่ดำเนินการด้วยความตระหนักต่อผลจากการดำเนินงานที่ส่งผลกระทบต่อสังคมภายนอกองค์กรอย่างจริงจัง และมุ่งหวังในการดำเนินงานที่จะต้องได้ประโยชน์ควบคู่ไปกับสังคมภายนอกองค์กรร่วมกัน ไม่หวังเพียงประโยชน์ขององค์กรตนเองเป็นหลัก ซึ่งจะทำให้องค์การสะพานปลาเป็นหน่วยงานที่มีความน่าเชื่อถือ และเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติตลอดไป

๔.๖ การเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนที่สำคัญ

๔.๖.๑ ความสามารถพิเศษขององค์การสะพานปลา

เมื่อพิจารณาจากจุดแข็งในการวิเคราะห์ SWOT Analysis ตามแผนวิสาหกิจประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๗ ขององค์การสะพานปลา สามารถสรุปความสามารถพิเศษ(Core Competency) ได้ดังนี้

ความสามารถพิเศษ (Core Competency) ขององค์การสะพานปลา

๔.๖.๒ หลักเกณฑ์การคัดเลือกชุมชนที่สำคัญ ประกอบด้วย

๑. เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่มีสะพานปลาและท่าเทียบเรือของ อสป.
๒. มีหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับให้การรับรองในการคัดเลือกชุมชน
๓. ความสามารถในการพัฒนาความต่อเนื่องกับโครงการ CSR ที่ อสป.สามารถต่อยอดโครงการได้
๔. ระดับความจำเป็นและขาดแคลน หรือยังไม่มีหน่วยงานใดเข้าไปให้การสนับสนุน
๕. ระยะการเดินทาง ต้องสะดวกในการปฏิบัติงาน หรือ สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมของ อสป.

๔.๖.๓ ชุมชนสำคัญขององค์การสะพานปลา

พิจารณาจากชุมชนใกล้เคียงสำนักงานของสะพานปลา และท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาทั้ง ๑๕ แห่ง ประกอบด้วย

๑. ชุมชนสะพานปลากรุงเทพ
๒. ชุมชนสะพานปลาสมุทรสาคร
๓. ชุมชนสะพานปลาสมุทรปราการ
๔. ชุมชนสะพานปลานครศรีธรรมราช
๕. ชุมชนท่าเทียบเรือประมงหัวหิน
๖. ชุมชนท่าเทียบเรือประมงชุมพร
๗. ชุมชนท่าเทียบเรือประมงหลังสวน
๘. ชุมชนท่าเทียบเรือประมงสุราษฎร์ธานี
๙. ชุมชนท่าเทียบเรือประมงตรวด
๑๐. ชุมชนท่าเทียบเรือประมงสงขลา ๒ (ท่าสะอ้าน)
๑๑. ชุมชนท่าเทียบเรือประมงปัตตานี
๑๒. ชุมชนท่าเทียบเรือประมงระนอง
๑๓. ชุมชนท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต
๑๔. ชุมชนท่าเทียบเรือประมงสตูล
๑๕. ชุมชนท่าเทียบเรือประมงนราธิวาส

๔.๖.๔ แนวทางการจัดลำดับชุมชนที่สำคัญ

แนวคิดเกี่ยวกับการพิจารณากลุ่มชุมชนที่มีความสำคัญต่อกระบวนการทำงานของ อสป. ซึ่งถือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและมีส่วนช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งในระบบการดำเนินงานขององค์กร เพื่อกำหนดแผนงาน โครงการ/กิจกรรม รวมทั้งการพิจารณาให้การสนับสนุนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนสำคัญตามความสามารถพิเศษขององค์กร ซึ่งได้รวบรวม วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ การมีส่วนร่วมในแต่ละกระบวนการที่จะช่วยให้สามารถกำหนดทิศทางและกระบวนการดำเนินงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการประเด็นที่เกี่ยวข้องกับชุมชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของ อสป.

การจัดลำดับความสำคัญของชุมชนที่สำคัญของ อสป. มีการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้ประเมินความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยพิจารณาจากองค์ประกอบ ๒ ประการ ได้แก่

- ๑.อิทธิพลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการดำเนินธุรกิจ
- ๒.ผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของ อสป.

ซึ่งการจัดลำดับสำคัญของชุมชนจะช่วยให้องค์กรสามารถดำเนินกิจกรรมโครงการตามระดับความสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพเกณฑ์การประเมินระดับอิทธิพลและเกณฑ์การประเมินระดับผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของ อสป. แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ ได้แก่ สูง ปานกลาง น้อย และเล็กน้อย และผลการประเมินความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการพิจารณาในทั้งสองมิติ สามารถแบ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียออกเป็น ๔ กลุ่ม ซึ่งจะมีความเชื่อมโยงต่อการกำหนดแผนงาน/โครงการเพื่อเสริมสร้างความสามารถและความเข้มแข็งของชุมชนที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของ อสป. ในลำดับถัดไป

อิทธิพลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการดำเนินงานขององค์กร	๔	ผู้มีส่วนได้เสียมีอิทธิพลและความสนใจ แต่มีผลกระทบต่อการดำเนินการขององค์กรเพียงเล็กน้อย		ผู้มีส่วนได้เสียมีอิทธิพลและความสนใจ และมีผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินการขององค์กร	
	๓				
	๒	ผู้มีส่วนได้เสียมีอิทธิพลและความสนใจในระดับหนึ่ง แต่มีผลกระทบต่อการดำเนินการขององค์กรเพียงเล็กน้อย		ผู้มีส่วนได้เสียไม่มีอิทธิพลและความสนใจ แต่มีผลกระทบต่อการดำเนินการขององค์กร	
	๑				
	๑	๒	๓	๔	

ผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กรที่มีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

เมตริกซ์การจัดลำดับชุมชนที่สำคัญ

ระดับอิทธิพลของผู้มีส่วนได้เสีย

ระดับอิทธิพล	รายละเอียด
สูง ๔	- ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งอาจส่งผลต่อการหยุดดำเนินงานขององค์กร - ผู้มีส่วนได้เสียที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย ทิศทาง หรือกลยุทธ์ขององค์กร ซึ่งมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในความสำเร็จของการดำเนินงานขององค์กร - ข้อกังวล/ข้อร้องเรียนที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้เสียต้องได้รับการพิจารณาและดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ตลอดจนป้องกันไม่ให้เกิดข้อกังวล/ข้อร้องเรียนดังกล่าวซ้ำ
ปานกลาง ๓	- ผู้มีส่วนได้เสียที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร แต่ไม่ส่งผลให้เกิดการหยุดดำเนินงานขององค์กร - ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร มีสิทธิเรียกร้องหรือป้องกันสิทธิได้ตามกฎหมาย เช่น สิทธิในการได้รับค่าตอบแทนจากลูกจ้าง - ข้อกังวล/ ข้อร้องเรียนที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้เสียได้รับการพิจารณาและดำเนินการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ตลอดจนป้องกันไม่ให้เกิดข้อกังวล/ ข้อร้องเรียนดังกล่าวซ้ำ
น้อย ๒	- ผู้มีส่วนได้เสียที่มีส่วนสำคัญต่อการสร้างความเชื่อมั่นขององค์กรต่อสาธารณชน - ผู้มีส่วนได้เสียไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร แต่มีสิทธิเรียกร้องหรือป้องกันสิทธิได้ตามกฎหมาย - ข้อกังวล/ ข้อร้องเรียนที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้เสียได้รับการพิจารณาและดำเนินการแก้ไขอย่างเหมาะสม
เล็กน้อย ๑	- ข้อกังวล/ข้อร้องเรียนที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้เสียจากทั้งภายในหรือภายนอกองค์กร ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับผลกระทบจากการดำเนินการของ อสป.

ระดับผลกระทบ	รายละเอียด
สูง ๔	- การดำเนินการทั้งในแง่กายภาพและการจัดการตามแนวทางนโยบายขององค์กร ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียอย่างรุนแรง ทั้งในแง่ผลกระทบทางกายภาพ เช่น การบาดเจ็บอย่างรุนแรง ทพฺลภาพหรือสูญเสียชีวิตหรือทรัพย์สิน - ในแง่ของการดำเนินการตามนโยบาย ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่นั้น ๆ โดยยากที่จะแก้ไขหรือประนีประนอมได้ - การดำเนินการขององค์กร ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อชุมชนหรือบริเวณที่ผู้มีส่วนได้เสียอาศัยอยู่ หรือดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ - องค์กรไม่สามารถควบคุม หรือบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้เสียได้ ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์องค์กรทำให้สูญเสียการยอมรับ หรือได้รับการลงโทษ รวมทั้งการฟ้องร้องเพื่อให้มีการจ่ายค่าชดเชย
ปานกลาง ๓	- การดำเนินการทั้งในแง่กายภาพและการจัดการตามแนวทางนโยบายขององค์กร ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียระดับปานกลาง โดยในแง่ผลกระทบทางกายภาพ ทำให้เกิดการบาดเจ็บที่ต้องได้รับการรักษาทางการแพทย์ แต่ไม่ถึงทพฺลภาพหรือเสียชีวิต - อาจมีการเสียหายของทรัพย์สินในบางส่วน ในแง่ของการดำเนินการตามนโยบาย ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่นั้นๆ แต่อยู่ในระดับที่สามารถจัดการแก้ไข ประนีประนอมได้ - การดำเนินการขององค์กร ส่งผลกระทบต่อชุมชนหรือบริเวณที่ผู้มีส่วนได้เสียอาศัยอยู่ หรือดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ - องค์กรสามารถควบคุมผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้เสียได้ แต่ผลกระทบดังกล่าวส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ขององค์กร ทำให้เกิดความไม่พอใจของผู้มีส่วนได้เสีย
น้อย ๒	- การดำเนินการทั้งในแง่กายภาพและการจัดการตามแนวทางนโยบายขององค์กร ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียระดับเพียงเล็กน้อย โดยในแง่ผลกระทบทางกายภาพ ทาให้เกิดผลกระทบต่อร่างกาย แต่ไม่ถึงบาดเจ็บ - อาจมีการเสียหายของทรัพย์สินเพียงเล็กน้อย ในแง่ของการดำเนินการตามนโยบาย ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่นั้น ๆ เพียงเล็กน้อย และองค์กรสามารถบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้เสียได้อย่างเหมาะสม - องค์กรสามารถควบคุมผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้เสียได้ ผลกระทบดังกล่าวส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ขององค์กรเพียงเล็กน้อย ไม่มีผลต่อการรับรู้ของผู้มีส่วนได้เสีย
เล็กน้อย ๑	- การดำเนินการทั้งในแง่กายภาพและการจัดการตามแนวทางนโยบายขององค์กรนั้น ไม่ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียเลย หรืออาจมีผลกระทบเพียงเล็กน้อย ทั้งในแง่ระดับการรับรู้ผลกระทบและผลกระทบที่เกิดขึ้น - องค์กรสามารถสื่อสารในการดำเนินการแก่ผู้มีส่วนได้เสียได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถรักษาชื่อเสียงและภาพลักษณ์ได้ ผ่านการสื่อสารองค์กรและกิจกรรมในการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้เสีย

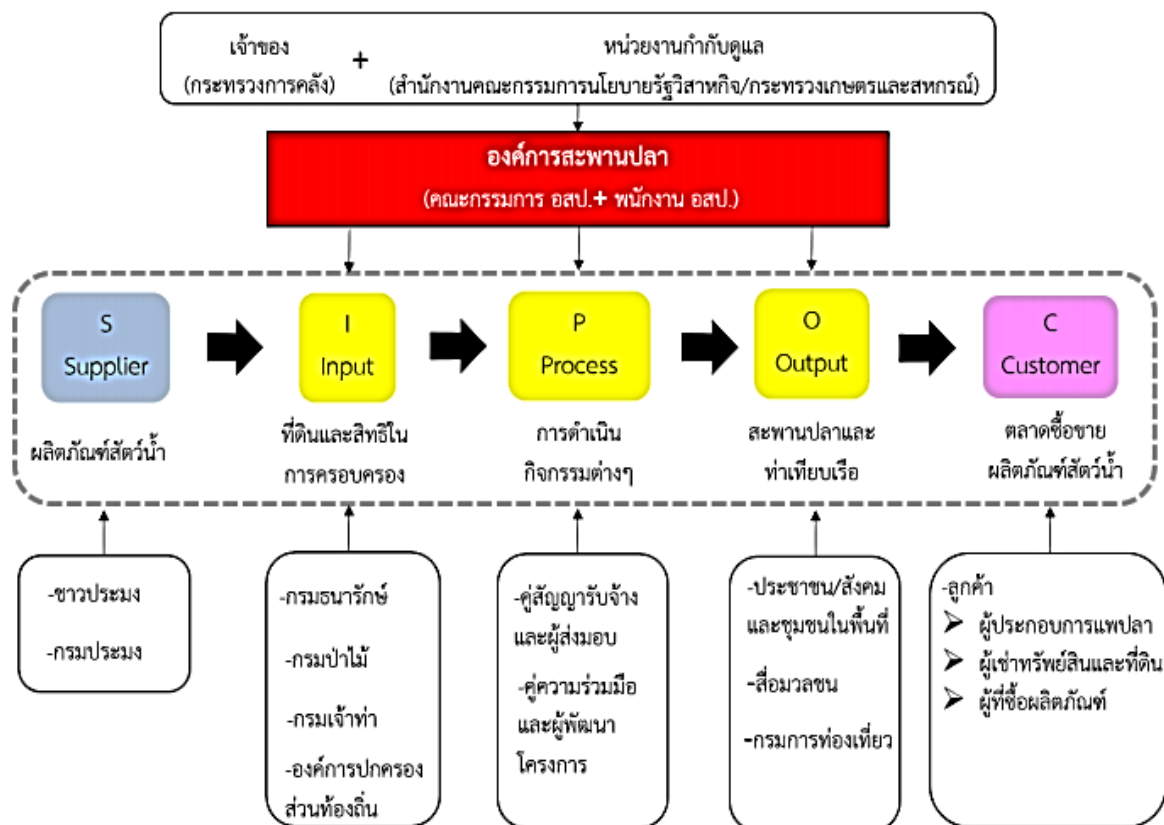
ระดับความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

สี	ความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	
แดง	สูง	ผู้มีส่วนได้เสียที่ได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญอันเนื่องมาจากการดำเนินงานขององค์กร และมีอิทธิพลอย่างมากต่อการดำเนินงานขององค์กร
เขียว	ปานกลาง	ผู้มีส่วนได้เสียที่ได้รับผลกระทบอย่างไม่มีนัยสำคัญอันเนื่องมาจากการดำเนินงานขององค์กร แต่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการดำเนินงานขององค์กร
เหลือง	ปานกลาง	ผู้มีส่วนได้เสียที่ได้รับผลกระทบมีนัยสำคัญอันเนื่องมาจากการดำเนินงานขององค์กร แต่มีอิทธิพลน้อยต่อการดำเนินงานขององค์กร
ฟ้า	น้อย	ผู้มีส่วนได้เสียที่ได้รับผลกระทบอย่างไม่มีนัยสำคัญอันเนื่องมาจากการดำเนินงานขององค์กรและมีอิทธิพลน้อยต่อการดำเนินงานขององค์กร

๒๒ บทที่ ๕

แผนยุทธศาสตร์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

ในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์การสะพานปลา ตามแผนแม่บทฉบับนี้ ได้มุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรทั้งภายในองค์กร และภายนอกองค์กรทั้งที่เกี่ยวข้องกับการประมงโดยตรง ต่อเนื่องกับการประมง ตลอดจนถึงประชาชนทั่วไป โดยพิจารณาเห็นว่าการพัฒนาประเทศในด้านการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรประมงในอนาคตเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ และจะต้องกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการดูแลรักษาทรัพยากรประมงให้สืบเนื่องไปจนถึงประชาชนในรุ่นต่อไปอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นแผนแม่บทขององค์การสะพานปลาในด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมจะเป็นกรอบการดำเนินงานตามระยะเวลาที่กำหนดในสร้างความยั่งยืนให้กับทรัพยากรประมง สร้างความรู้ ความเข้าใจ ความร่วมมือในการลดเลืการทำประมงที่มีผลต่อการลดความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรประมง การไม่สร้างมลภาวะทางสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อทรัพยากร รวมถึงการสร้างแนวทางและมาตรการในการดำเนินการร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ขององค์การสะพานปลา ในลักษณะ CSR In Process ดังแสดงตามภาพด้านล่าง และ CSR After Process เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมใกล้และสังคมไกลอย่างครอบคลุม

ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ขององค์การสะพานปลา

๕.๑ วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ขององค์การสะพานปลา

๕.๑.๑ วิสัยทัศน์

“ องค์การสะพานปลาผู้นำในการบริหารจัดการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำที่ถูกต้องตามมาตรฐานสากล ”

๕.๑.๒ ยุทธศาสตร์ ตามแผนวิสาหกิจประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๗ ขององค์การสะพานปลา ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการสู่องค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ มีดังนี้

- ๑) กลยุทธ์ยกระดับและพัฒนาบุคลากรให้มีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น
- ๒) กลยุทธ์เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ทั้งระบบอย่างครบวงจร (Digital Transformation)
- ๓) กลยุทธ์เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กร Core Business Enablers
- ๔) กลยุทธ์ส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงให้ถูกต้องตามมาตรฐานสากล

กลยุทธ์ตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ มีดังนี้

- ๑) กลยุทธ์เร่งรัดการปรับปรุงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ถูกต้องตามมาตรฐาน
- ๒) กลยุทธ์พัฒนาสะพานปลากรุงเทพสู่ระดับสากล
- ๓) กลยุทธ์พัฒนาระบบการให้บริการตลาดสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์อย่างทันสมัย
- ๔) กลยุทธ์พัฒนาระบบขนส่งและระบบ supply chain ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : สร้างศักยภาพการบริหารรายได้และพัฒนาสะพานปลาท่าเทียบเรือประมงให้ทันสมัย

กลยุทธ์ตามยุทธศาสตร์ที่ ๓ มีดังนี้

- ๑) กลยุทธ์พัฒนาประสิทธิภาพการตลาดองค์กร (Marketing)
- ๒) กลยุทธ์พัฒนาประสิทธิภาพการเก็บรายได้ค่าธรรมเนียมและค่าเช่าให้เพิ่มขึ้น
- ๓) กลยุทธ์พัฒนาและขยายโอกาสหารายได้จากทรัพย์สินให้มากขึ้น
- ๔) กลยุทธ์พัฒนาสะพานปลาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางเลือกของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ขยายเครือข่ายและส่งเสริมธุรกิจชาวประมงและผู้ประกอบการ ให้มีความเติบโตและยั่งยืนในอาชีพประมง

กลยุทธ์ตามยุทธศาสตร์ที่ ๔ มีดังนี้

- ๑) กลยุทธ์สร้างเครือข่ายผู้ประกอบการธุรกิจประมงและพันธมิตรธุรกิจ
- ๒) กลยุทธ์ขยายและส่งเสริมการใช้องค์ความรู้ด้านธุรกิจประมงและพัฒนาอาชีพ
- ๓) กลยุทธ์พัฒนาเพื่อยกระดับธุรกิจผู้ประกอบการแปปลาให้มีมาตรฐานถูกต้องตามกฎหมายและทันสมัย
- ๔) กลยุทธ์ส่งเสริมสวัสดิการชาวประมงพื้นบ้าน

๕.๒ แผนยุทธศาสตร์ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (CSR)

ในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม จะประกอบด้วยการดำเนินงานภายใต้ภารกิจองค์การสะพานปลา (CSR In Process) และการดำเนินงาน นอกเหนือภารกิจขององค์การสะพานปลา (CSR After Process) ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมดของหลักการ สากลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมต่างๆ ได้แก่ ISO ๒๖๐๐๐ ตลอดจนหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดย ผนวกกับเนื้อหาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาและส่งเสริมองค์ความรู้ด้านธุรกิจประมง

เป้าประสงค์ : ๑. แก้ไข ลดปัญหา การทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน ไร้การควบคุม (IUU Fishing)

๒. พัฒนา ยกระดับ สินค้าประมง สร้างอาชีพประมง ที่ได้ตามมาตรฐานสากลและประกาศของ กรมประมง

ผลลัพธ์(Outcome) : กลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้การทำประมงถูกกฎหมาย และมาตรฐานสุขอนามัย สะพานปลาทำเทียบเรือประมง

ผลผลิต(Output) : -

โครงการ :

-โครงการส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมาย สุขอนามัย และวิชาชีพผู้ประกอบการธุรกิจประมง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนา คุณภาพ และรักษาสภาพแวดล้อมทางการประมง

เป้าประสงค์ : เพื่อรณรงค์ให้กลุ่มเป้าหมาย แสดงการมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม ชุมชน รวมถึงฟื้นฟู และ อนุรักษ์สัตว์น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ

ผลลัพธ์(Outcome) : ๑. มีแหล่งที่อยู่อาศัยสัตว์น้ำ ขยายพื้นที่ และแพร่พันธุ์สัตว์น้ำ มากขึ้น ทำให้มีรายได้ เพิ่มขึ้น เพื่อนำไปเลี้ยงดูครอบครัว และพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมครัวเรือนได้
๒. มีกลุ่มจิตอาสาฟื้นฟู อนุรักษ์ คุณภาพ ป่ากัน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สู่การปฏิบัติ

ผลผลิต(Output) : -

โครงการ :

-โครงการรักษ์สิ่งแวดล้อมประมงในพื้นที่สะพานปลาและทำเทียบเรือประมง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เสริมสร้างและยกระดับชุมชนประมงเข้มแข็ง

- เป้าประสงค์ : ๑. กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจสามารถนำเทคนิคการแปรรูปสินค้าสัตว์น้ำ ไปพัฒนา
ยกระดับผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ พัฒนาอาชีพประมงให้ได้ตามมาตรฐานสากล สร้างความมั่นคง
มั่งคั่ง และสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนอย่างยั่งยืน
๒. เพื่อให้ชาวประมงมีทุนดำเนินการในการประกอบอาชีพและสวัสดิการ ได้รับการสนับสนุน
ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา

- ผลลัพธ์(Outcome) : ๑. ดำเนินการสนับสนุนชุมชนสังคมใกล้เคียงอย่างน้อย ๑ ชุมชน/ปี
๒. ให้ความช่วยเหลือแก่ชาวประมงตามที่ร้องขอที่เข้าหลักเกณฑ์การคัดเลือก
และได้รับการพิจารณาให้ความช่วยเหลืออย่างน้อย ๑ กรณี/ปี

ผลผลิต(Output) : เกิดผลผลิตแปรรูปสินค้าประมงอย่างน้อย ๑ รายการ/ปี

โครงการ :

- โครงการพัฒนาอาชีพการแปรรูปสินค้าและธุรกิจประมงพื้นบ้าน
- โครงการส่งเสริมสวัสดิการชาวประมง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : สนับสนุน ส่งเสริม และรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ

- เป้าประสงค์ : รมรงค์ต่อต้านโรคขาดสารไอโอดีน สนับสนุนสินค้าประมงที่มาจากชาวประมง ให้มีรายได้จาก
อาชีพประมงมากขึ้น

- ผลลัพธ์(Outcome) : จัดส่งอาหารทะเลแปรรูป และปลากระป๋องหรือผลิตภัณฑ์ประมงอื่นๆ มอบให้กับเด็ก
และเยาวชนในทั่วทุกภาค อย่างน้อย ๑ ครั้ง/ปี

ผลผลิต(Output) : -

โครงการ :

- โครงการสนับสนุนสินค้าประมงต่อต้านโรคขาดสารไอโอดีน

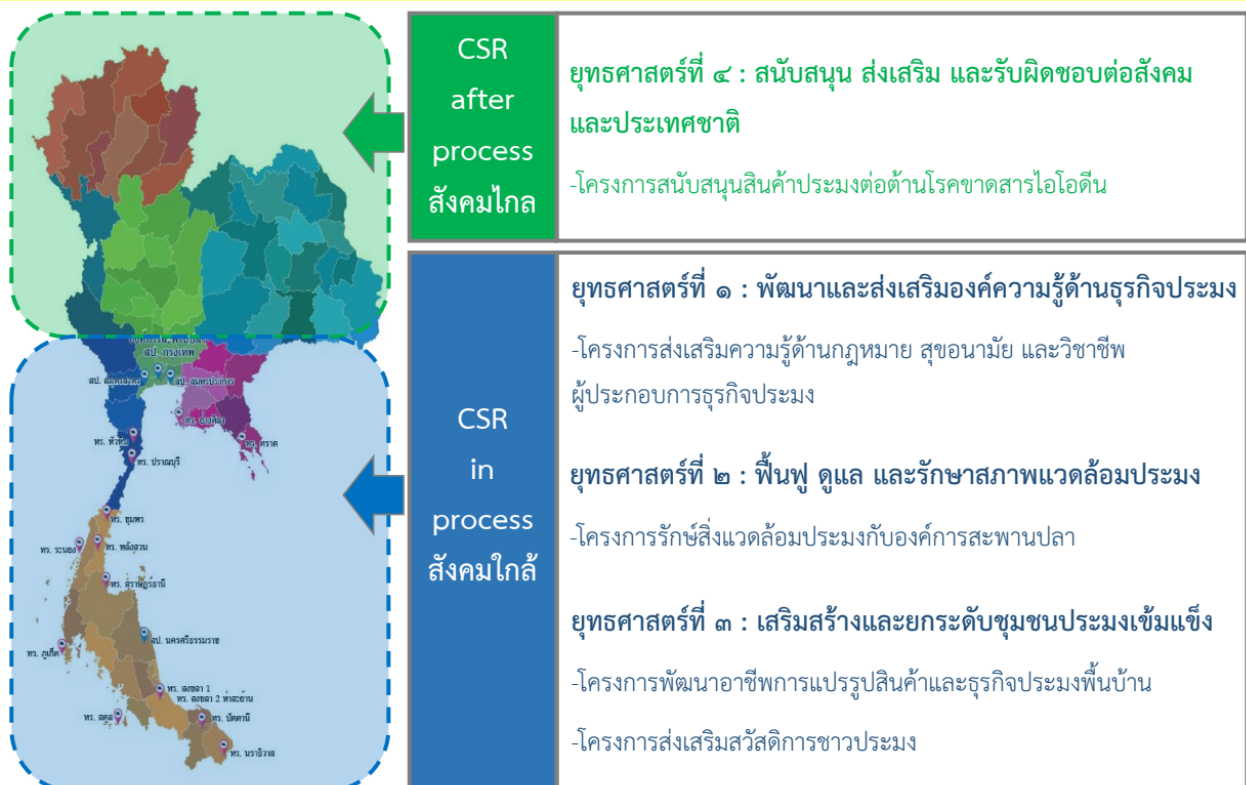
๕.๓ ความเชื่อมโยงและสอดคล้องระหว่างแผนยุทธศาสตร์

แผนยุทธศาสตร์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๗ มีความเชื่อมโยง
และสอดคล้องตามแผนวิสาหกิจประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๗ ขององค์การสะพานปลา ในยุทธศาสตร์ที่ ๔ ขยาย
เครือข่ายและส่งเสริมธุรกิจชาวประมงและผู้ประกอบการ ให้มีความเติบโตและยั่งยืนในอาชีพประมง เพื่อให้สามารถ
บรรลุผลสำเร็จตามวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์การสะพานปลา ที่กำหนดไว้

แผนวิสาหกิจ พ.ศ.2564 – 2567 องค์การสะพานปลา

วิสัยทัศน์	“องค์การสะพานปลานำในการบริหารจัดการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำที่ถูกสุขอนามัย ทันสมัยและได้มาตรฐานสากล”			
พันธกิจ	1. พัฒนาและบริหารจัดการสะพานปลาท่าเทียบเรือ(ตลาดสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ)อย่างมีมาตรฐานสุขอนามัย และเป็นธรรม 2. จัดเก็บค่าใช้บริการสะพานปลาท่าเทียบเรือและการใช้ทรัพยากรสินสะพานปลาท่าเทียบเรือ 3. สนับสนุนส่งเสริมความรู้ เทคโนโลยี และอาชีพให้แก่ชาวประมง 4. พัฒนาระบบการบริหารองค์กร และฐานะการเงินด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพ			
กลุ่มเป้าหมาย	1.ผู้ประกอบการประมง 2.ผู้ประกอบการแพปลา 3.ผู้ประกอบการธุรกิจ 4.ผู้พัฒนาทรัพยากรสินของสป. 5.ประชาชนทั่วไป 6.หน่วยงานรัฐ			
เป้าหมายประสงค์	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้มีความทันสมัยและธรรมาภิบาล	เพื่อเป็นตลาดค้าขายสินค้าสัตว์น้ำแหล่งขนถ่ายสินค้าสัตว์น้ำของประเทศและแหล่งท่องเที่ยว อย่างครบวงจรมีมาตรฐานสากล	เพื่อเพิ่มรายได้จากธุรกิจหลักและขยายโอกาสไปยังธุรกิจใหม่ให้มีความยั่งยืนทางการเงินในระยะยาว	เพื่อพัฒนาอาชีพและธุรกิจที่เกี่ยวข้องตลอดจนสวัสดิการให้กับชาวประมงและผู้ประกอบการ
ยุทธศาสตร์	1.พัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการสู่องค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล	2.เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงให้ถูกสุขอนามัย	3.สร้างศักยภาพการจัดการรายได้และพัฒนาสะพานปลาท่าเทียบเรือประมงให้ทันสมัย	4.ขยายเครือข่ายและส่งเสริมธุรกิจชาวประมงและผู้ประกอบการ ให้มีความเติบโตและยั่งยืนในอาชีพประมง

แผนยุทธศาสตร์ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์การสะพานปลา (CSR Strategic Plan)

แผนยุทธศาสตร์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม(CSR Strategic Plan)

แผนแม่บทด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมองค์การสะพานปลา ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๖๗

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	แผนงาน/โครงการ/ กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาในการดำเนินการ				หมายเหตุ
						๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	
๑.พัฒนาและส่งเสริมองค์ความรู้ด้านธุรกิจประมง	๑. แก้ไข ลดปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน ไร้การควบคุม (IUU Fishing) ๒. พัฒนา ยกระดับสินค้าประมง สร้างอาชีพประมง ที่ได้ตามมาตรฐานสากลและประกาศของกรมประมง	๑.โครงการส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมาย สุขอนามัย และวิชาชีพ ผู้ประกอบการธุรกิจประมง	สำนักงานส่งเสริมการประมง	งบประมาณดำเนินการ ๖๐๐,๐๐๐ บาท	๑. จำนวนครั้งในการอบรมอย่างน้อย ๔ ครั้ง	=> ๑	=> ๑	=> ๑	=> ๑	
					๒. กลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมไม่น้อยกว่า ๒๐๐ คน	=> ๕๐	=> ๕๐	=> ๕๐	=> ๕๐	

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	แผนงาน/โครงการ/ กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาในการดำเนินการ				หมายเหตุ
						๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	
๒. พัฒนา ดูแล และ รักษาสภาพแวดล้อม ทางการประมง	เพื่อรณรงค์ให้ กลุ่มเป้าหมาย แสดง การมีส่วนร่วม รับผิดชอบต่อสังคม ชุมชน รวมถึงฟื้นฟู และอนุรักษ์สัตว์น้ำ ทรัพยากรธรรม ชาติและสิ่งแวดล้อม ของประเทศ	๒. โครงการรักษ์ สิ่งแวดล้อมประมง ในพื้นที่สะพานปลา และท่าเทียบ เรือประมง	สำนักงาน ส่งเสริมการ ประมง	งบประมาณ ดำเนินการ ๔๐๐,๐๐๐ บาท	๑. จำนวนครั้งใน การจัดดำเนิน กิจกรรมอย่างน้อย ๔ ครั้ง	=> ๑	=> ๑	=> ๑	=> ๑	
					๒. กลุ่มเป้าหมาย เข้าร่วมโครงการฯ ไม่น้อยกว่า ๕๐ คน	=> ๕๐	=> ๕๐	=> ๕๐	=> ๕๐	

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	แผนงาน/โครงการ/ กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาในการดำเนินการ				หมายเหตุ
						๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	
๓.เสริมสร้างและยกระดับชุมชน ประมงเข้มแข็ง	๑. กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจสามารถนำเทคนิคการแปรรูปสินค้าสัตว์น้ำ ไปพัฒนา ยกระดับผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ พัฒนาอาชีพประมงให้ได้ตามมาตรฐานสากลสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนอย่างยั่งยืน ๒. เพื่อให้ชาวประมงมีทุนดำเนินการในการประกอบอาชีพและสวัสดิการ ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา	๓.โครงการพัฒนาอาชีพการแปรรูปสินค้าและธุรกิจประมงพื้นบ้าน	สำนักงานส่งเสริมการประมง	งบประมาณดำเนินการ ๒๐๐,๐๐๐ บาท	๑. ดำเนินการสนับสนุนอย่างน้อย ๔ ชุมชน	=> ๑	=> ๑	=> ๑	=> ๑	
					๒. เกิดผลผลิตแปรรูปสินค้าประมงอย่างน้อย ๔ รายการ	=> ๑	=> ๑	=> ๑	=> ๑	

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	แผนงาน/โครงการ/ กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาในการดำเนินการ				หมายเหตุ
						๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	
		๔.โครงการส่งเสริม สวัสดิการ ชาวประมง	สำนักงาน ส่งเสริมการ ประมง		ดำเนินการให้ ความช่วยเหลือแก่ ชาวประมงตามที่ ร้องขอที่เข้า หลักเกณฑ์การ คัดเลือก และได้รับการ พิจารณาให้ความ ช่วยเหลืออย่าง น้อย ๔ กรณี	=> ๑	=> ๑	=> ๑	=> ๑	
๔.สนับสนุน ส่งเสริม และรับผิดชอบต่อ สังคมและ ประเทศชาติ	รณรงค์ต่อต้านโรค ขาดสารไอโอดีน สนับสนุนสินค้า ประมงที่มาจาก ชาวประมง ให้มี รายได้จากอาชีพ ประมงมากขึ้น	๕.โครงการ สนับสนุนสินค้า ประมงต่อต้านโรค ขาดสารไอโอดีน	สำนักงาน ส่งเสริมการ ประมง		สนับสนุนอาหาร ทะเลแปรรูป และ ปลากระป๋องหรือ ผลิตภัณฑ์ประมง อื่นๆ มอบให้กับ เด็ก และเยาวชน ในทั่วทุกภาค อย่างน้อย ๔ ครั้ง	=> ๑	=> ๑	=> ๑	=> ๑	งบประมาณ เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ของ เงินทุนส่งเสริม การประมง

SO

ยุทธศาสตร์ที่ ๑

พัฒนาและส่งเสริมองค์ความรู้
ด้านธุรกิจประมง

๑. คณะกรรมการองค์การสะพานปลาและผู้บริหารให้ความสำคัญกับ CSR
๒. มีการกำหนดนโยบายและแผนด้าน CSR
๓. องค์การสะพานปลา มีการทำงานใกล้ชิดกับชาวประมงมาโดยเวลานาน ทำให้ อสป.มีเครือข่ายชาวประมงและผู้ประกอบการด้าน CSR กระจายอยู่ทั่วประเทศ
๔. มีความพร้อมทางด้านทรัพยากรและบุคลากร ในการดำเนินการเพื่อสนับสนุนกิจการประมงตลอดแนวชายฝั่งทะเลไทยและอันดามัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

ฟื้นฟู ดูแล และรักษา

สภาพแวดล้อมทางการประมง

ST

๑. มีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องด้าน CSR ใหม่ ๆ ที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขับเคลื่อนประเทศไปสู่การร่วมมือในการพัฒนาประเทศระหว่างภาครัฐและเอกชนที่จะสนับสนุนสังคมไทย ให้มีการช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างกัน
๒. นโยบายของรัฐที่มุ่งเน้นการจัดทำ CSR in Process
๓. มีนโยบายให้รัฐวิสาหกิจจะยังปฏิบัติ ตามข้อกำหนดและเกณฑ์ที่กำหนด
๔. ปัจจุบันมีเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาสนับสนุนการดำเนินงานด้าน CSR โดยเฉพาะด้าน CSR
๕. ปัจจุบันมีเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาสนับสนุนการดำเนินงานด้าน CSR โดยให้ CSR มีนโยบายนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้สนับสนุนการทำงานมากขึ้น
๖. ได้รับโอกาสในการเยียวยาการแพร่ระบาดของเชื้อ COVID ๑๙

๑. CSR กลุ่มเป้าหมายขององค์การสะพานปลายังไม่เข้าใจถึงการดำเนินงานด้าน CSR ขององค์กรและประโยชน์ที่จะได้รับจึงให้ความร่วมมือในการพัฒนา
๒. ผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือในการพัฒนา
๓. การปรับเปลี่ยนนโยบายเกณฑ์ประเมินของหน่วยงานภาครัฐเข้มข้นขึ้น ทำให้การกำกับดูแลที่ดีมีความซับซ้อนขึ้น
๔. กลุ่มที่เราจะทำ CSR บางกลุ่มยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับด้าน CSR

ยุทธศาสตร์ที่ ๓

เสริมสร้างและยกระดับชุมชน
ประมงเข้มแข็ง

๑. พนักงานขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักการด้าน CSR in Process ขาดแรงจูงใจ และปรับตัวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและตระหนักในเรื่องคู่มือที่เกี่ยวข้อง
๒. พนักงานขาดความเข้าใจพื้นฐานและยุทธศาสตร์องค์กร ขาดความเข้าใจระเบียบที่เกี่ยวข้อง
๓. ยังขาดการประสานงาน การสื่อสาร และการนำแนวทางในการบริหารจัดการเกี่ยวกับด้าน CSR อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง
๔. ระบบดิจิทัลที่ใช้ในการเข้าถึงข้อมูลทั้งภายในและภายนอกยังมีความซับซ้อนและยุ่งยาก พัฒนางค์กรไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี
๕. อสป.ยังไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามเกณฑ์ตัวชี้วัด สคร. จะเป็นเหตุให้ยังมีผลประเมินต่ำ
๖. การสร้างความตระหนักมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ของงานและวัฒนธรรมองค์กร
๗. กิจกรรมการสนับสนุนส่งเสริมด้าน CSR ยังขาดความต่อเนื่อง และชัดเจนเพียงพอ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔

สนับสนุน ส่งเสริม และรับผิดชอบ
ต่อสังคมและประเทศชาติ

WT

WO

๕.๔ แผนเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนที่สำคัญ

ตารางที่ แผนเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนที่สำคัญ

ลำดับ	โครงการ	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย	การดำเนินงาน ไตรมาส ๑	การดำเนินงาน ไตรมาส ๒	การดำเนินงาน ไตรมาส ๓	การดำเนินงาน ไตรมาส ๔	ผู้รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างและยกระดับชุมชนประมงเข้มแข็ง							
๑.	โครงการพัฒนาอาชีพ การแปรรูปสินค้าและ ธุรกิจประมงพื้นบ้าน	๑. ดำเนินการสนับสนุน อย่างน้อย ๑ ชุมชน /ปี	กำหนดกลุ่มแม่บ้าน ชาวประมง เพื่อประสาน ความร่วมมือ และส่งเสริมให้ ความรู้ด้านการแปรรูปสินค้า ประมง	ประสานหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง เข้าร่วมเป็น วิทยากรอบรม	- อบรมให้ความรู้เรื่อง การแปรรูปสัตว์น้ำ โดยเป็นภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ๑ วัน - จัดตั้งกลุ่มเกษตรกร การแปรรูปสัตว์น้ำ ที่ผ่านการฝึกอบรม เพื่อสร้างเครือข่ายใน ชุมชน	- ตรวจสอบสินค้า ประสานหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง ร่วมเข้า ตรวจสอบสินค้า ที่มาจาก การทำประมง - ประสานแหล่งจำหน่าย กระจายสินค้าสู่ตลาด	สำนักงานส่งเสริม การประมง

ตารางที่ แผนเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนที่สำคัญ

ลำดับ	โครงการ	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย	การดำเนินงาน ไตรมาส ๑	การดำเนินงาน ไตรมาส ๒	การดำเนินงาน ไตรมาส ๓	การดำเนินงาน ไตรมาส ๔	ผู้รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างและยกระดับชุมชนประมงเข้มแข็ง							
๒.	โครงการส่งเสริม สวัสดิการชาวประมง	ดำเนินการให้ความ ช่วยเหลือแก่ชาวประมง ตามที่ร้องขอที่เข้า หลักเกณฑ์การคัดเลือก และได้รับการพิจารณา ให้ความช่วยเหลืออย่าง น้อย ๑ กรณี/ปี	-พิจารณาคำร้องขอรับความ ช่วยเหลือ ,คำขอรับทุน -นำเสนอ คกส.พิจารณาคำ ร้องขอรับความช่วยเหลือ -นำเสนอ คกอ.เพื่อพิจารณา คำร้องขอความช่วยเหลือ/ เพื่อทราบ	-พิจารณาคำร้องขอรับ ความช่วยเหลือ ,คำขอรับ ทุน -นำเสนอ คกส.พิจารณา คำร้องขอรับความ ช่วยเหลือ -นำเสนอ คกอ.เพื่อ พิจารณาคำร้องขอความ ช่วยเหลือ/เพื่อทราบ	-พิจารณาคำร้องขอรับ ความช่วยเหลือ ,คำ ขอรับทุน -นำเสนอ คกส.พิจารณา คำร้องขอรับความ ช่วยเหลือ -นำเสนอ คกอ.เพื่อ พิจารณาคำร้องขอ ความช่วยเหลือ/เพื่อ ทราบ	-พิจารณาคำร้องขอรับ ความช่วยเหลือ ,คำขอรับ ทุน -นำเสนอ คกส.พิจารณา คำร้องขอรับความ ช่วยเหลือ -นำเสนอ คกอ.เพื่อ พิจารณาคำร้องขอความ ช่วยเหลือ/เพื่อทราบ	สำนักงานส่งเสริม การประมง

การถ่ายทอดยุทธศาสตร์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ แนวทางการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ ติดตาม และประเมินผล

การถ่ายทอดยุทธศาสตร์ ติดตาม ประเมินผลของแผนยุทธศาสตร์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๗ ยึดหลักการมีบทบาทหน้าที่ในการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการที่หน่วยงานรับผิดชอบ โดยที่สำนักงานส่งเสริมการประมงเป็นผู้ประสาน รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปในภาพรวมของแผนเสนอต่อผู้บริหาร คณะอนุกรรมการ/คณะทำงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการให้ข้อคิดเห็นและกำหนดแนวทางปรับปรุงพัฒนาให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถกำหนดขอบเขตของการถ่ายทอด ติดตาม และการประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๗ ดังนี้

การถ่ายทอด โดยกำหนดให้มีการถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๗ แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกองค์กรให้รับรู้และเข้าใจ เพื่อให้สามารถผลักดันผลการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีการสำรวจการรับรู้ และเข้าใจ แผนฯ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

การติดตาม เป็นกระบวนการและวิธีการในการกำกับการปฏิบัติงานโครงการ/แผนงาน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของ อสป. ให้เป็นไปตามเป้าหมายทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพ เวลา และงบประมาณ โดยมีกระบวนการติดตามผลอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุง กระบวนการทำงานของแต่ละแผนงานโครงการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๗ ที่กำหนดไว้

การประเมินผล(ตามแนวทาง PDCA : Plan Do Check Act) เป็นกระบวนการในการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับแผนที่กำหนด การกำกับการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผน การศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ เพื่อแก้ไข/ปรับปรุงการดำเนินงานให้เกิดผลผลิต ผลลัพธ์ที่ต้องการ และเป็นการประเมินผลกระทบทั้งทางตรง/ทางอ้อม เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการปรับปรุงแผนงาน/โครงการให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้จะได้มีการทบทวนกระบวนการถ่ายทอด ติดตาม และการประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นประจำทุกปี เพื่อให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๖.๒ รอบเวลาการติดตามและประเมินผล

สำหรับระยะเวลาที่จะใช้ในการติดตามผล เป็นดังต่อไปนี้

- ระยะเวลาตามไตรมาสเพื่อพิจารณาผลการดำเนินงานรายโครงการ
- ระยะสิ้นสุดปีงบประมาณของแผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อทบทวนปรับแผนงานโครงการสำหรับการพัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนด

- ระยะสิ้นสุดปีของแผนฯ(ปี พ.ศ. ๒๕๖๗)เพื่อประเมินผลการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาของแผนฯ และเพื่อกำหนดแนวทางการจัดทำนโยบายเพื่อการจัดทำแผนฉบับต่อไปเสนอต่อผู้บริหารระดับสูง